

mænd, der bleve monopoliserede Forhandlere, og at Forhandlingen ikke blev indskrænket til de Steder, hvor der er juridiske Embedskontoirer og Amtstuer. Dette var nu, hvad Forholdet angaaer udenfor Kjøbenhavn. — Den Grundfætning, at det skal være de juridiske Kontoirer, som ere monopoliserede Forhandlere, har ogsaa funden sin Stadfæstelse i Kjøbenhavn. Der er udenfor Kjøbenhavns Porte, altsaa omfattende det, som man egentlig ogsaa regner til Kjøbenhavn, nemlig foruden Forstæderne, Frederiksberg Sogn, ikke nogen Stempelpapirsforhandling undtagen hos de to Birkedommere, der overdrage denne Forhandling til en af deres Kontoirister og tage selv som Tillæg til deres Embedsgage de Procenter, som komme ind ved denne Forhandling. Dette har til Følge, at naar en Mand i Kjøbenhavns Forstæder eller paa Frederiksberg skal bruge et Stykke Stempelpapir paa de Tider, da visse Embedskontoirer, der tildeels ligge affides for en stor Deel af Befolkningen, ere lukkede, saa maa han enten skrive paa ustemplet Papir eller ligesom tidligere vandre ind til Kjøbenhavn for at kjøbe det.

Jeg vil dernæst gjøre den Bemærkning, at dersom den ærede Indenrigsminister havde benyttet sig af den Bemyndigelse, som er givet ham ved Stempelordningen, saa vilde den Maade, hvorpaa han har ordnet Udsalget, ikke have havt saa store Ulemper som nu. Ved den nye Stempellov er der nemlig givet Indenrigsministeren Bemyndigelse til at sælge visse lavere Stempelpapirsforter imod en Rabat af fire Procent, naar der kjøbes et større Parti; men denne Bemyndigelse har den ærede Minister ikke bragt i Udøvelse; om man ogsaa kjøber nok saameget Papir til 2 Rigsdaler eller under 2 Rigsdaler Stykket, faaer man ikke nogen Rabat. Dersom den ærede Minister havde bragt denne Bemyndigelse til Anvendelse, troer jeg, at der vilde have dannet sig en privat Industri, en Stempelpapirsforhandling med Stempelmærker og lavere Papirsforter. Den, der ellers handler med Papir, vilde naturligviis ved at have et saadant Udsalg kunne tjene de Procenter, som bleve ham rabatterede ved Indkjøb en gros. Jeg vilde ønske i Stempelordningens Interesse, at den ærede Minister vil gjøre Brug af den Bemyndigelse,

han har til at give Rabat ved Salget af visse Arter Stempelpapir.

Den høitæredede Minister har i Kundgjørelsen af 11te Marts dette Aar givet visse Bestemmelser om Brugen af Blanketter til Dokumenter, som ere stempelpligtige. Blandt saadanne Blanketter, der kunne faaes stemplede, findes trasferede Vexler. Jeg kunde meget ønske, om den ærede Minister vilde oplyse, hvorsfor der ikke kan faaes Stempelblanketter til indenbyses Vexler; det kunde man under den ældre Lovgivning, og jeg har hørt Forbrugere af Vexelblanketter beklage sig over, at saadanne Blanketter ikke længere kunne faaes — fra den Tid nemlig, da den nye Stempellov traadte i Kraft. Af alle Stempelpapirsdokumenter troer jeg, at der ingen var, med Hensyn til hvilke Overtrædelser af Stempelpligten saaledes gik i Svang, som netop med Hensyn til indenbyses Vexler, hvilket tildeels havde sin Grund i, at Stempelarten under den tidligere Lovgivning var uforholdsmæssig høi; men Brugen af ustemplet Papir til indenbyses Vexler vedligeholder sig endnu efter den Erfaring, jeg har gjort. Det vilde vistnok være et Middel til at standse disse Misbrug, naar den ærede Minister vilde sørge for, at der ogsaa var Stempelblanketter til indenbyses Vexler.

Jeg skal dernæst udbede mig et Punkt, som henhører til Forhandlingen af Stempelpapir, forsaavidt det nemlig vedkommer Anvendelsen af Stempelmærker, besvaret af den ærede Minister, nemlig det, om en Embedsmænd, naar han modtager et Dokument, kan beregne sig en Mark for at kassere Stempelmærket, om der, naar jeg møder i en Ret og fremlægger mit Indlæg, forsynet med et Stempelmærke, hvorpaa altsaa Retskriveren skal skrive sit Navn for at kassere Mærket, kan afkræves mig en Mark, fordi han skal skrive sit Navn derpaa — der er Retsbetjente, der forstaae Loven paa denne Maade — eller f. Ex. naar man møder — jeg har hørt det Tilfælde — for Notarius, og han faaer sit Gebyr for at attestere Rigtigheden af et Testamente, men dette Testamente er paamærket med 1 Rd.s Stempelmærke, om han saa, foruden sit Gebyr, kan kræve en Mark for at skrive sit Navn paa Stemplet. Dersom Embedsmænd kunne spor-